

Nr 34.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 17 mars 1911.

— — — — Andra kammaren den 17 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående skyldighet för kronofogde att till vederbörande öfversända indrifna afgifter till prästerskapet.

(Första kammarens tillfälliga utskotts (nr 1) utlåtande nr 3.)

(Andra kammarens tillfälliga utskotts (nr 1) utlåtande nr 2.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har framhållits önskvärdheten af att den enligt kungl. kungörelsen den 16 september 1887 kronofogde tillkommande skyldighet att inom i kungörelsen föreskrifven tid till vederbörande i assureradt tjänstebref öfversända indrifna kommunalutskylder måtte komma att gälla jämväl i fråga om afgifter till prästerskapet.

Ehuru det enligt kungl. förordningen den 12 juli 1878 åligger kronofogde att verkställa utmätning och lämna handräckning för indrifning af icke blott kommunalutskylder i vanlig mening, utan jämväl församlingsavgifter till prästerskapet, afser den i åberopade kungörelsen den 16 september 1887 meddelade föreskrift allenast kommunalutskylder.

Vederbörande kronofogde är visserligen lagligen oförhindrad att med posten insända indrifna afgifter till prästerskapet, men någon skyldighet för honom i sådant afseende förefinnes icke.

De skäl, som påkallat åläggandet för kronofogde att till vederbörande öfversända indrifna kommunalutskylder, torde emellertid enligt Riksdagens mening i lika hög grad äga giltighet i fråga om sådana afgifter till prästerskapet, beträffande hvilka handräckning hos kronofogde begärts af vederbörande uppbördsman för dylika afgifter.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t vidtaga sådan åtgärd, att den enligt kungl. kungörelsen den 16 september 1887 kronofogde tillkommande skyldighet att inom lagstadgad tid till vederbörande i assureradt tjänstebref öfversända indrifna kommunalutskylder måtte utsträckas att gälla jämväl i fråga om indrifna afgifter till prästerskapet.

Stockholm den 17 mars 1911.

Med undersätlig vördnad.
